N.° 78.

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

61

w Płocku, dnia 28. Marca 1812.

Boni civis eſt, nosse inſtituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

Z Sekretaryatu jeneraln. oddziału służby publiczney. Odezwa do szanownych obywateli departam. Płockiego, względem utrzymywania dziennika departam.

PREFEKT depart. Płockiego. Dziennik departamentowy Płocki iuż przez 18. miesięcy, bez przerwy, wychodzi. I w innych departamentach podobneż dzienniki zaprowadzonemi zoſtały, a JJWW. Miniſtrowie spraw wewnętrznych i policyi, przekonawszy się o użyteczności takiey uſtanowy, reskryptem swoim z. d 24 Lutego r. b. dzienniki departamentowe uprawnili i co wnich umieszczaném bydź ma, pewnemi urządzeniami zakreślili.

Pożytki z dzienników departamentowych wypływaiące iſtotnie nader są ważne i oczywiſte. Odkrywaią one obywatelom wszyſtkie rządu kroki i kieruiące nimi powody, nadaią wszelkim rządowym czynnościom charakter przyſtoyney iawności, i przez to samo w obywatelach i urzędnikach ducha publicznego utwarzaią i patryotyczny sposob myślenia rozkrzewiaią.

Dotąd każdy departament na odrębném, wszelkiey ſtyczności z sąsiaduiącemi departamentami pozbawioném, zoſtawał polu. Każdy oddzielnego nabierał charakteru i coraz większą względem innych departamentów zaczynał się wyszczególniać obcością zasad w poſtępowaniu. W mieysce iednoſtayności dążenia do iednego wszyſtkich departamentów i wszyſtkich władz kraiowych celu, rozliczna rozmaitość w wyobrażeniu sobie tego celu i śrzodków do niego doprowadzaiących naſtępowała, bo łącznika, też iednoſtayność utwierdzić mogącego, brakowało. Dzienniki departamentowe, przez władze naczelne departamentow zobopolnie sobie kommunikowane, brak ten teraz zapełniaią. Jedna władza kroki drugiey uważa, wyobrażenia i widoki swoie przez czynienie płodnych w dobre skutki porownań proſtuie, obcość względem siebie znosi, rożnodążność poſtępowania w harmoniyne sił swoich natężenie zamienia, i przez obudzoną szlachetną emulacyą ſtara się niedadź żadney wyprzedzić, usiłuie żadnego pieczy swey przedmiotu nie zaniechać.

Dzienniki departamentowe i inny ieszcze na urzędnikow wpływ okazuią. Wszyſtkie ich przed się wzięcia i powody do nich, za pośrzednictwem dziennikow, przedmiotami publiczney ſtaią się opinii. Trafność urządzeń i użytych

do ich urzeczywistnienia śrzodkow, ich stosowność do obecnych i mieyscowych okoliczności, zręczność w korzystaniu z wszelkich nadarzaiących się sposobności ku osiągnieniu dobroczynnych dla ogołu i indywiduow celow, iasność w wytłumaczeniu ducha praw i ich ku dobru powszechnemu dążności, bezstronność w wykonaniu woli rządowéy, zgoła wszystko, co przez swe skutki dobroczynném się okazuie, co na approbacyą oświeconego, bezprzesądnego rozumu zasługuie, publicznie chwaloném będzie, zaś przeciwne temu działanie nagany powszechności nie uydzie. Urzędnik szlachetnie myślący oboiętnym na opinią społrodakow swoich bydź nie może. Chęć przeto zasłużenia sobie na ich szacunek do dobroczynnych przedsięwzięć, do niezmordowaney w nich wytrwałości powodować go będzie.

Co do samych obywateli, dzienniki departamentowe są śrzodkiém zbliżaiącym i nieiako łączącym ich z rządem, ktory na ich dobro iest przeznaczony. Dotąd obywatel tylko tyczące się bezpośrzednio osoby iego rozkazy od Rządu odbierał i tylko przez nie cząstkowe iego znał działanie. Teraz dzienniki departamentowe cały mu ogoł czynności rządu wyobrażaią, związek ich między sobą, dążność i konieczność wyiaśniaią, a tym sposobem stawiaią go w możności sądzenia o nich nie iednostronnie, lecz z uwzględnieniem wszelkich okoliczności do nich wpływaiących.

Takim sposobem dzienniki departamentowe każdemu rozsądnemu i dobrze myślącemu obywatelowi częstokrotną nadarzą sposobność przysłużenia się dobru powszechnemu, gdy on za powinność swoię mieć będzie, bronić ustaw rządowych przeciwko nierozsądnym lub złośliwym zarzutom lekkomyślnych lub złych ludzi, albo też gdyby coś gruntownego przeciwko nim wnieść rozumiał, przedstawić to swym przełożonym z przystoyną i dobrego obywatela godną otwartością.

Przez to ukształci się z czasem pewna publiczna opinia, to iest: zbior pewnych od naywyższego aż do nayniższego z członków narodu uznanych zasad, od których ogół politycznych czynności istotniey zależy.

Szczęśliwy iest ten narod, w którym podobna publiczna opinia utworzoną została. Tych, co słuchać powinni, czyni ona chętnemi do wykonywania wszystkich koniecznych, sprawiedliwych i słusznych postanowień; tych zaś, co rozkazuią, popędza do nieprzestannego znaiomości swych pomnażania, do czuwania nad sobą, aby z obrębów swoich niewykraczali, do postępowania we wszystkich swych przedsięwzięciach z rozważnością i umiarkowaniem, a co naywiększa, przez szczęśliwą iedność między rządzącemi a rządzonemi, poszanę narodowi u obcych iedna.

Takie bydź mogą skutki dziennikow departamentowych Niezaprzeczoność tych twierdzeń, nayoświeceńsze narody do zaprowadzenia ich powodawała. Za przykładem Francyi, Westfalia i Prusy urządziły ie u siebie i U·

rzędnikom i innym osobom z obowiązku ie utrzymywać nakazały. U nas na osiągnienie celu tego przymus potrzebnym niebył. 69

Co dobro powszechne ma w zamiarze, Polak dobrowolnie przedsiębierze. Dość mu poznać to dobro, a iuż pewnym ku urzeczywistnieniu onego dąży krokiem. Tak i dziennik tuteyszy departamentowy znaczną Subskrybentow znalazł liczbę. Przecięż chcąc tę ustanowę niezachwianie utwierdzić, chcąc ią tém bardziéy do dopięcia zatkniętych celow usposobić, życzyć należy, aby więcey ieszcze upowszechnioną została.

Wzywam przeto wszystkich o dobro publiczne czułych obywateli, i Urzędnikow, a mianowicie WW. Woytow, aby dziennik tuteyszy departamentowy, liczniéy niż dotąd trzymali. Jest on dla Woytow szczególniey niezbędnym. Kto raz Urząd Woyta na siebie przyiął, obowiązki z urzędem tym połączone pełnić musi, a o tych obowiązkach naylepiey z dziennika departamentowego zainformować się potrafi. Kto iuż iest Woytem, archywum Woytowskie utrzymywać i w niem wszystkie ustawy rządowe zbierać musi: ktore, dziennika nieutrzymuiąc, przepisywać iest obowiązanym, co mu nieporownanie więcéy trudu i i kosztu sprawi, niż bagatelna za tenże dziennik należytość, do roku tylko 12 Złt. wynosząca.

Gdy tym sposobem liczba Subskrybentow na dziennik powiększy się, takowy, bez podwyższenia ceny, będzie mogł bydź obszernieyszym. Wszystkie dekreta Krolewskie, ktore każdego obywatela interessuią, i inne, na dobro powszechne wpływ mieć mogące dostrzeżenia, odkrycia, wynalazki w gospodarstwie wieyskiem i przemysłach z naylepszych autorow czerpane, umieszczanemi będą, a tak dziennik ten coraz bardziey interessownieyszym stanie się.

Wreście i nayregularnieysza zapłata należytości za dziennik, przedwstępnym iest bytu iego warunkiem. Wszyscy więc Subskrybenci zechcą o tey konieczności na moment nieprzepomnieć i należytości za dziennik iak nayakuratniey zaspokaiać.

Wiem, iż się niemylę przypuszczaiąc, że ninieysza odezwa moia dobry weźmie skutek, że liczbę Subskrybentow na dziennik tuteyszy pomnoży i wpływ należytości za takowy przyśpieszy. Nie mylę się, bo znam obywateli departamentu moiey administracyi powierzonego. Płock d. 23. Marca 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

I. Urządzenia. Z wydziału administracyynego sekcyi II. Dekret Królewski względem zakazu wywożenia zboża za granicę.

PREFEKT departamentu Płockiego. Odwołuiąc się do obwieszczenia moiego w przedmiocie wyżey wspomionym d. d. 7. b. m. wydanego i w dzienniku rządowym pod Nrm. 76. umieszczonego, dekret N. P., w słowach:

„*Wypis z protokółu Sekretaryatu Stanu, w Pałacu Naszym w Drezdnie d.* „*6. Marca 1812. FREDERYK AUGUST, z Bożéy łaski Król Saski, Xiąże*

„*Warszawski.* Zważywszy: iż po doświadczonym w r. z. powszechnym pra„wie w kraiach Xięstwa Naszego Warszawskiego nieurodzaiu tak iarzyn, ia„ko też oziminy, nieograniczona wolność wywozu onych za granicę mogłaby „i wewnętrzne potrzeby kraiu na zawod i uboższą klassę ludu na zupełny na„razić niedostatek, a chcąc iednak oycowską Naszą w powyższym względzie „troskliwość, ile tylko stan rzeczy dozwala, z przyzwoitym względem pogo„dzić nietamowania odbytu produktów, na przedstawienie Ministrow Naszych „spraw wewnętrznych i skarbu postanowiliśmy i stanowiemy, co następuie.

Art. 1. „Od dnia ogłoszenia ninieyszego dekretu nikomu nie bę„dzie wolno wyprowadzać za granicę Xięstwa żyta i pszenicy bez „otrzymania poprzedniczo paszportów od Naszych Ministrow spraw we„wnętrznych i skarbu.

Art. 2. „Udzielenie paszportu w tym tylko iedynie razie nastąpić „może, kiedy żądaiący go, ieżeli iest właścicielem, złoży świadectwo „od Prefekta departamentu:

a. „Że zapas żyta i pszenicy potrzebie wyżywienia mieyscowey lu„dności odpowiadaiący w gotowém ziarnie na gruncie zostawił.

b. „Że okolica, z ktorey pomienione gatunki zboża wyprowadzone „bydź maią, dostateczne zboż zapasy zawiera i przez wywoz żą„daney ilości na niedostatek narażoną nie będzie.

c. „Nakoniec, że tenże właściciel gruntowy dla powyższych przy„czyn znacznego zasobu produktow w okolicy nie może mieć na„dziei przedania na mieyscu tey partyi żyta i pszeniey, iaką „chce za granicę wyprowadzić.

Art. 3. „Jeżeli żądaiący paszportu iest kupcem i spekulantem, na„owczas wydawane od Prefekta świadectwo, ma obéymować warunki „ad lit. b. c. powyższego artykułu wyrażone, a nadto powinien bydź „tenże kupiec do legitymacyi pociągnięty: kiedy o kupno takowe i z „czyiego kommissu zawarł kontrakt; o czém dostatecznie wyłuszczona „informacya w temże świadectwie ma bydź obięta.

Art. 4. „Prefekci obowiązani są pod nayściśliey szą odpowiedzial„nością za mogący wyniknąć w ich departamentach niedostatek dawać „usilne baczenie, ażeby przepisane artykułami 2. i 3. ninieyszego de„kretu respective właścicielow lub kupcow warunki naydokładniey „udowodnionemi i sprawdzonemi zostały, zasięgaiąc w tym celu w „miarę potrzeby lub wątpliwości mieyscowych uwiadomien od Podpre„fektow, a nadto radząc się zawsze statystycznego w aktach swoich wykazu, „iaki iest stan zamożności i potrzeb obywatelow i ogolnie departamentu.

Art. 5. „Każdy Prefekt w tym tylko razie mocen iest wydadź „świadectwo, kiedy proszący o nie kwalifikuie się według powyższych

„przepisów do uzyskania paszportu; w przeciwném zaś zdarzeniu, dla „oszczędzenia proszącemu niepotrzebnéy w dalszych krokach mitręgi, zaświadczenie nawet odmowionem bydź powinno.

Art. 6. „Skoro właściciel gruntowy lub kupiec otrzyma od Prefekta dostateczne podług wskazanych form świadectwo, naowczas „przy braniu paszportu od Naszego Ministra skarbu, winien natychmiast „zapłacić po złotych polskich trzy od każdego korca żyta lub pszenicy „do wyprowadzenia za granicę tymże pasportem dozwolonych.

Art. 7. „Ministrowie Nasi spraw wewnętrznych i skarbu mogą w „szczególnych zdarzeniach upoważniać Prefektów do wydawania paszportów na wywiezienie żyta lub pszenicy za granicę, w ktorem to „upoważnieniu ilość ogolna korcy, na iaką Prefekt paszporta wydawać „będzie mocen, powinna bydź określona.

Art. 8. „Fundusz z rzeczonych dopiero opłat wynikaiący w zupełnem od dochodów celnych skarbowych odosobnieniu zostawać ma „pod dozorem Naszego Ministra skarbu i służyć będzie na zaradzenie „niedostatkowi żywności, gdyby się ten gdzie okazał w miarę rozkazów Naszych, iakie na przyszłość wydadź w tym celu za potrzebne „uznamy.

„Wykonanie nินieyszego dekretu, ktory w dzienniku praw ma „bydź umieszczony, Ministrom Naszym spraw wewnętrznych i skarbu, „w czém do ktorego z nich należy, polecamy.

„(podpis.) FREDERYK AUGUST, przez Króla: Minister Sekretarz „Stanu Stanisław Breza. (L. S.) Zgodno z oryginałem Minister Sekretarz Stanu (podp.) Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem Minister spraw wewnętrznych (podpis.) J. Łuszczewski.

do publiczney wiadomości podaię. Ostrzegam zaś interessentów paszporta na wyprowadzenie zboża za granicę uzyskać chcących: iż dowody artykułem 2. dekretu ninieyszego wskazane, wpierw przed respective W. Podprefektem wylegitymować, a dopiero po dostateczném onych wylegitymowaniu, przez tegoż W. Podprefekta o uzyskanie żądanego paszportu do mnie udawać się powinni.

W Płocku, dnia 12. Marca 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Z wydziału administracyynego sekcyi I. Względem zapobieżenia dezercyi woyska.

PREFEKT departamentu Płockiego. Dekret N. Pana sposob śledzenia zbiegłych woyskowych Xięstwa Warszawskiego, niemniey kary na przechowywaczów tychże przepisuiący, w słowach:

Wypis z Protokółu Sekretaryatu Stanu, w Pałacu Naszym w Dreźdnie dnia 14. *Stycznia* 1812. *FREDERYK AUGUST*, z *Bożéy Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski etc. etc.* Zważywszy: iż chcąc skutecznie dezercyi wgłąb kraiu woyska Naszego Xięstwa Warszawskiego zapobieżyć, przepis art. 47 dekretu pod d. 9. Maia 1808 uzupełnić potrzeba; zważywszy: iż spieszne wykonanie przepisów dążących do zapobieżenia dezercyom koniecznie iest potrzebnym, zważywszy nakoniec: iż zamiar ten drogą administracyyną nayskuteczniéy może bydź osiągnięty, na wniesienie Ministra woyny, i po wysłuchaniu Naszéy Rady stanu, postanowiliśmy i stanowiemy, co następuie:

Art. 1. Zostawiaiąc w swoiéy mocy prawo Kommissyi Rządzącéy karę 1000 złt. pols. za przechowanie dezertera i dochodzenie onéy w Sądach kryminalnych stanowiące, wymierzenie i wykonanie kar ninieyszym dekretem wskazanych na Urzędników przekonanych o zaniedbanie śledzenia dezerterów lub urlopników niepowracaiących na terminie wyyścia urlopu, władzom administracyynym powierzamy.

Art. 2. Skoro w półku postrzeżono będzie: że żołnierz zbiegł, Półkownik to natychmiast zamelduie Generałowi kommenderuiącemu departamentem, z ktorego zbieg iest rodem. Generał tam kommenderuiący wezwie niezwłocznie Prefekta, aby kazał śledzić i schwytanego przystawić do swego respective półku.

Art. 3. Takowe wezwanie odebrawszy Prefekt, winien iest natychmiast przesłać Podprefektowi właściwemu, a ten niezwłocznie wyda rozkaz do Woyta lub Burmistrza gminy, z ktoréy zbieg iest rodem, ażeby go śledził i schwytawszy, do naybliższéy woyskowéy kommendy odesłał; kommenda woyskowa odebrawszy zbiega, wyda przystawuiącemu kwit z wyszczegolnieniem imienia, nazwiska, lat, broni i półku, do ktorego należy zbieg przystawiony, o czém Generał kommenderuiący w departamencie uwiadomionym przez władze cywilne będzie.

Art. 4. Gdyby po ścisłém śledzeniu okazało się: iż zbieg nie znayduie się w gminie, natenczas Woyt lub Burmistrz przez Podprefekta donieść o tém winien Prefektowi, ktory Generała kommenderuiącego w departamencie, a ten Połkownika uwiadomić o tém iest obowiązany.

Art. 5. Gdyby po nastąpionym śledzeniu kiedykolwiek ieszcze zbieg pokazał się w gminie, Woyt lub Burmistrz przytrzymać go natychmiast i stosownie do przepisów powyższego artykułu 3. odesłać do naybliższey woyskowéy kommendy powinien.

Art. 6. Gdyby z czasem dowiedzioném było: iż zbieg podczas śledzenia był w gminie lub poźniéy w gminie pokazawszy się, nie został przytrzymanym i odesłanym, natenczas Generał kommenderuiący w departamencie wezwie Prefekta o wymierzenie kary na Prezydenta, Burmistrza lub Woyta, ktory zbiega niedbale śledził lub umyślnie zataił.

Ta kara za pierwszém zdarzeniem niemnieysza, iak złotych trzysta a niewiększa iak złotych sześćset, a to stosownie do stanu i możności Urzędnika bydź powinna.

Procz tego, winny Urzędnik obowiązany będzie wynadgrodzić szkodę uczynioną półkowi w effektach skarbowych przez zbiega zabranych. Rzetelność zaś i obrachunek tey szkody przez Radę gospodarczą podane, zaświadczą Generał kommenderuiący w departamencie i Dyrektor generalny popisów.

Jeżeli Urzędnik iuż raz ukarany za niedbalstwo podobnego przewinienia powtórnego dopuści się, natenczas, procz powyższéy kary i wynadgrodzenia półkowi, oddalonym od urzędu być powinien.

Jeżeli zaś pokaże się, iż powtornie dezertera umyślnie zataił, oprocz kar administracyynych, wyżéy wymierzonych, po kary prawem kryminalném przepisane do Sądu oddany będzie.

Art. 7. Od ogłoszenia ninieyszego dekretu żadne urlopy woyskowym wydawane nie będą, tylko z obowiązkiem dla okaziciela: aby przybywszy do gminy, do ktoréy za urlopem udać się ma prawo, natychmiast zameldował się władzy mieyscowéy, przedstawił iéy służący mu urlop i o wizę onegoż prosił.

Art. 8. Rownież zaleconem każdemu woyskowemu będzie, aby maiąc powracać do swego korpusu przed wyyściem z gminy, w ktoréy bawić się miał pozwolenie, zameldował się władzy mieyscowéy i prosił, aby dzien, w ktorym chce wychodzić z gminy, był przez Urzędnika mieyscowego na urlopie iego zapisanym.

Art. 9. Woyskowy, ktory bez wizy urlopu, powyższemi artykułami przepisanéy, powroci do korpusu, aresztem ośmiodniowym ukaranym będzie.

Art. 10. W celu ułatwienia takowego porządku, Prezydent, Burmistrz, lub Woyt oprocz ogolnéy księgi ludności dekretem Naszym dnia 18. Stycznia 1810 r. nakazanéy, utrzymywać będzie listę oddzielną przybywaiących do gminy za urlopem woyskowych i w téy zapisze dzien, w ktorym przybywaiący meldowali się, czas zamierzonego im urlopu, dzien, w ktorym oświadczyli, że chcą wychodzić z gminy.

Art. 11. Gdyby urlopnik po wyszłym terminie urlopu znaydował się ieszcze w gminie, a pozwolenia w niéy bawienia dłuższego nieokazał, Woyt lub Burmistrz przytrzyma go i odeśle do naybliższéy kommendy woyskowéy.

Art. 12. Względem urlopnika, ktoryby dwa tygodnie przetrzymał urlop, Połkownik wyżéy opisanym sposobem zamelduie Generałowi kommenderuiącemu w departamencie, a ten iako i Urzędnicy administracyyni postąpią sobie we wszystkiém sposobem artykułem 2. i 3. dekretu ninieyszego przepisanym.

Art. 13. W tym przypadku utrzymywana lista podług przepisu artykułu 10. ninieyszego dekretu, służyć będzie Woytom, Burmistrzom lub Prezydentom do usprawiedliwienia wyyścia urlopnika z gminy.

Art. 14. Gdyby Woyt, Burmistrz lub Prezydent niemogł udowodnić listą, utrzymywać się maiącą, dopełnionych przez siebie, a ninieyszym dekretem przepisanych względem urlopnika formalności, a ten nie stanąwszy we dwa tygodnie po upłynionym terminie urlopu, był za dezertera deklarowanym; Woyt, Burmistrz lub Prezydent zniewolonym będzie wynadgrodzić szkodę uczynioną połkowi w effektach skarbowych przez urlopnika zabranych, stosownie do artykułu 6. ninieyszego dekretu, a gmina na mieysce niestawiaiącego się wybierze losem zastępcę dla połku, z ktorego urlopnik uszedł.

Art. 15. Gdyby zaś okazało się, że Woyt, Burmistrz lub Prezydent wiedział o ukrywaiącym się w gminie urlopniku, urlop swoy przetrzymuiącym, a takowego nie przytrzymał, w tedy podług artykułu 6. postąpiono będzie z nim.

Art. 16. Ile razy stosownie do artykułu 23. dekretu naszego 18. Stycznia 1810 r. Prezydent, Burmistrz lub Woyt będzie w przypadku sporządzenia wywodu słownego, z człowieka nowo przybyłego do gminy i zameldowanego mu przez właściciela domu, w ktorym się znayduie, a niebędącego w stanie złożyć przyzwoitego zaświadczenia; szczegolnieysza na to baczność dana bydź ma: czyli człowiek takowy do woyska nienależy. A ieżeli się należącym do woyska bydź pokaże, w tenczas iuż nie do właściwéy gminy, lecz podług przepisu artykułu 3. ninieyszego dekretu do naybliższéy komendy woyskowéy odesłany bydź powinien.

Art. 17. Gdy Prezydent, Woyt lub Burmistrz w celu przekonania się, czyli

człowiek obcy do gminy przybyły, ieſt do inney gminy należącym, albo należącym do woyska, lub tylko do gatunku włóczęgów, uznał potrzebę przytrzymania lub aresztowania onegoż, takowe przytrzymanie lub aresztowanie dłużéy nad 24. godzin trwać niepowinno, i Prezydent, Woyt lub Burmiſtrz po upłynieniu tego czasu postąpi sobie z człowiekiem zatrzymanym podług przepisów do kondycyi człowieka ſtosownych.

Art. 18. Każdy, ktoryby Podprefektowi, Prefektowi lub Generałowi kommenderuiącemu w departamencie doniosł: że się znayduie w gminie zbieg lub urlopnik przetrzymuiący czas zamierzony, skoro takowy schwytany będzie, odbierze nadgrody złotych ſto z funduszu kar maiących się opłacać przez Urzędników przewiniaiących.

Art. 19. Generałowie kommenderuiący w departamentach upoważnieni są śledzić potaiemnie po wszelkich gminach, ieżeli się nie znayduie w nich zbieg lub urlopnik niewracaiący, a takowego schwytawszy, wezwać Prefekta o wymierzenie kary na niedbałego lub wyſtępnego urzędnika. Gdyby zaś potrzeba zbroynéy rewizyi gminy iakowéy okazać się kiedy miała, takowa tylko na przedſtawienie Miniſtra Naszego woyny za wyraźném Naszém dozwoleniem naſtąpić może.

Art. 20. Gdy rozrządzenia w ninieyszym dekrecie zawarte są tylko uporządkowaniem dokładnieyszém przepisów artykułu 47. dekretu Naszego dnia 9. Maia 18 8 r. oraz artykułu 23. dekretu Naszego 18. Stycznia r. 1810; mieć chcemy, aby też urządzenia rozciągnione były i do tych zbiegów lub urlopników, ktorzy dotąd po gminach znayduią się.

Art. 21. Kary pieniężne tak od prywatnych, iako i urzędnikow w skutku niniejszego dekretu ściągane do kaſs publicznych powiatowych wpływać będą, zapłata iednak za effekta zbiegłego za pośrzednictwem Prefekta lub Podprefekta do połkow oddawana bydź ma proſto i przed wpłynieniem onéy do kaſſy powiatowéy.

Dopełnienie niniejszéy Naszéy woli i umieszczenie w dzienniku praw Miniſtrom Naszym Xięſtwa Warszawskiego, w czém do ktorego należy, zalecamy.

(podp.) FREDERYK AUGUST, przez Krola: Miniſter Sekretarz Stanu Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem: (L. S.) Miniſter Sekretarz Stanu Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem: Prezes Rady Miniſtrow S. Potocki. (L. S.) Sekretarz Rady Miniſtrow Stanisław Grabowski.

niniejszem do publicznéy podaiąc wiadomości, zalecam iak naymocniey Woytom i Burmiſtrom, aby go resp. w gminach swych ogłosili, exekucyi onego dzielnie dopilnowali i skutek pierwszego przed WW. Podprefektami właściwemi udowodnili.

W Płocku, dnia 12. Lutego 1812.

R. Rembieliński. *Plichta S. j.*

II. Obwieszczenia.

INTENDENT dobr Koronnych departamentu Płockiego i Warszawskiego. Podaie do wiadomości: iż dnia 8. Kwietnia r. b. odbywać się będzie licytacya w Pomiechowie w ekonomii Koronney Zakroczymskiey na dom, który służył za folwark we wsi Orzechowie. Kondycye i anszlag przy terminie ogłoszone zostaną.

Boryszewo, d. 26. Marca 1812. *A. Bronikowski.*

Dodatek

DODATEK
do Dziennika Urzędowego departamentu Płockiego No. 78. 65

Urządzenia.

Dalszy ciąg praw cywilnych woyskowym służących.

O Zgonie.

Wewnątrz kraiu iak tylko woyskowy umrze w koszarach lub zewnątrz koszar, iakikolwiek iest rodzay iego śmierci, Officer Dowódzca kompanii, do którey umarły należał, powinien uwiadomić o tém natychmiast Urzędnika Stanu cywilnego i dołożyć starania, ażeby dwóch Officerow, albo Podofficerów, a przynaymniey ieden Officer, albo Podofficer i ieden Żołnierz byli gotowi służyć za świadków do sporządzenia dzieła zgonu.

W Woysku za granicą Xięstwa, dzieło zgonu powinno bydź sporządzone przez Officera, któremu poruczono będzie zastępować Urzędnika Stanu cywilnego na zeznanie trzech świadków; a wyciąg tego dzieła powinien bydź przesłany Urzędnikowi Stanu cywilnego ostatniego zamieszkania umarłego i Ministrowi woyny, obydwa przez Radę gospodarczą po sprawdzeniu ich z rodowodem półku.

Dla ustanowienia zgonu woyskowych poległych w bitwie, Officer wyznaczony do ich udowodnienia, powinien żądać na pobojowisku po każdey sprawie, żeby mu Sierżanci kompaniów zdali sprawę o nazwiskach woyskowych, którzy do listy przyzowney nie dostaią. Powinien następnie wypytać się trzech świadków prawem żądanych o przyczynach ich nieobecności i tym sposobem udowodnić śmierć, albo niewolą osób nieprzytomnych.

Wewnątrz szpitalów albo domów chorych, ekonom, przełożony, gospodarz, albo dozór maiący, powinni w przeciągu godzin 24. dadź znać o zgonie Urzędnikowi Stanu cywilnego, obowiązanemu, dla zapewnienia się o nim, przybydź do szpitala lub domu i sporządzić dzieło zgonu wedle oświadczen sobie uczynionych i wiadomości, którą poweźmie.

Urzędnik Stanu cywilnego powinien odesłać dzieło zgonu Urzędnikowi ostatniego mieszkania osoby umarłey, żeby zapisane było w protokóle.

W Szpitalach woyskowych powinien bydź protokół przeznaczony do zapisywania zgonu i okoliczności przy nich zaszłych. Ekonomowie lub osoby nad szpitalem przełożone, powinny co miesiąc wyciąg z niego Kommissarzowi woiennemu przesłać, żeby go w dwóch wypisach dzieła zgonu Ministrowi woyny odesłał. Liczba, którą umarły miał w rodowodzie swego półku, musi bydź w nich nieuchronnie wyrażona.

Z innych szpitalów i domów chorych, Urzędnik Stanu cywilnego obowiązany iest podwoyne dzieło zgonu odesłać Ministrowi woyny przez Kommissarza woiennego, który nie przepomni wyrazić w nich liczby rodowodu, którą znaydzie w bilecie wniyścia do szpitalu, lub w innych papierach zmarłego.

W woysku przełożeni nad szpitalami polowemi, chodzącemi, albo mieyscowemi, powinni sporządzać dzieła zgonu i przesyłać ich Officerowi Urzędnika cywilnego mieysce zastępuiącemu, bądź w korpusie, bądź między Officerami bez woyska.

Ten Officer obowiązany iest posyłać wypis dzieła zgonu Urzędnikowi Stanu cywilnego ostatniego mieszkania zmarłego.

Przełożeni nad szpitalami polowemi obowiązani są tym samym sposobem, iak szpitalom wewnętrznym wyżey przepisano, utrzymywać protokoł do zapisywania zgonu, i każdego miesiąca podawać dwoisty wyciąg umarłych Kommissarzowi woiennemu, do przesyłania ich Ministrowi woyny z wymienieniem imiennem dla każdego szpitalu.

Officerowie maiący zlecenie w woysku zastępować Urzędnikow stanu cywilnego, powinni starać się dopomnić od przełożonych szpitalow, szczególniey szpitalow chodzących dzieł zgonu woyskowych, o ktorychby wiedzieli, że do nich oddani byli.

We wszystkich dziełach zgonu w powszechności, nie należy wymieniać rodzaiu śmierci iak woyskowych, ktorzy polegli na polu bitwy, albo umarli z ran odniesionych w walce przeciw nieprzyiacielowi, lub z choroby pochodzącey z trudow woiennych, albo nakoniec z choryby pospolitey, ktorey rodzay wzmiankowany iest od Urzędnikow zdrowia.

Gdyby się okazywały znaki lub ślady gwałtowney śmierci albo okoliczności podeyrzenie iey naprowadzaiące, prawo mieć chce, żeby zmarły pogrzebany nie był, pokiby Urzędnik policyi w towarzystwie lekarza medycyny albo chirurgii nie sporządził wywodu słownego, p r o c e s v e r b a l, stanu trupa i okoliczności stosownych, niemniey wiadomości, ktoreyby mogł powziąć o nazwisku, imieniu, wieku, powołaniu, mieyscu narodzenia, i mieszkaniu osoby zmariey.

Urzędnik policyi obowiązany iest przesłać natychmiast Urzędnikowi stanu cywilnego mieysca, gdzie osoba zmarła, wszystkie wiadomości wyrażone w wywodzie słownym. Urzędnik stanu cywilnego prześle ten sam wywod Urzędnikowi zamieszkania osoby zmarłey, ieżeli mieysce iey zamieszkania będzie mu wiadome. Przesłanie to powinno bydź w protokole zapisane.

Ieżeliby to tyczyło się woyskowego, dwoiste dzieło pogrzebowe odesłane bydź powinno korpusowi, do ktorego należał, ieżeli korpus znaydnie się w mieyscu; ieżeliby zaś odmienił załogę, g a r n i s o n, Urzędnik stanu cywilnego powinien dzieło to dwoiście napisane, przesłać wprost Ministrowi woyny.

Smierć gwałtowna obeymuie poiedynek i samoboystwo, o ktorych, wola Rządu iest, żeby w dziele zgonu wzmianki nie było.

W przypadku wskazanych wyrokiem Sądowym na śmierć, Prokurator Krolewsko-Xiążęcy, na ktorego wezwanie wyrok dokonany został, w przeciągu 24. godzin obowiązany iest przesłać wywod słowny, przez siebie sporządzony, Kwatermistrzowi połku, do ktorego należał śmiercią ukarany, a Kwatermistrz wymieni to w rodowodzie i w stanie odmian, nie czyniąc wzmianki o rodzaiu śmierci. Ten sam Prokurator powinien przesłać także w przeciągu godzin 24. od dopełnienia wyroku na śmierć wskazanego, Urzędnikowi stanu cywilnego mieysca, gdzie osądzony był stracony: nazwisko, imie, wiek, powołanie, dawne iego mieszkanie etc.

(Dalszy ciąg w następuiącym dzienniku.)

PLAN

do 8. od Jego Król. X. Mści nayłaskawiey zezwoloney Loteryi klassyczney Xięstwa Warszawskiego, składaiącey się z 9000 Losów i tyleż wygranych, na 5 Klass podzielonych. Stawka 120 Złt. w grubey monecie.

1. Klassa 8. Złt.

1 Los	- - -	4000	Złt.
1	- - - -	2000	-
1	- - - -	1000	-
2	- po 600 -	1200	-
3	- - 300 -	900	-
4	- - 200 -	800	-
8	- - 150 -	1200	-
30	- - 80 -	2400	-
150	- 30 -	4500	-
800	- 24 -	19,200	-
1000 Losow.		37,200	Złt.

2. Klassa 12. Złt.

1 Los	- - -	5000	Złt.
1	- - - -	2400	-
1	- - - -	1200	-
2	- po 800 -	1600	-
3	- - 400 -	1200	-
4	- - 250 -	1000	-
8	- - 200 -	1600	-
30	- - 100 -	3000	-
150	- 60 -	9000	-
800	- 54 -	43,200	-
1000 Losow		69,000	Złt.

3. Klassa 25. Złt.

1 Los	- - -	6000	Złt.
1	- - - -	2500	-
1	- - - -	1500	-
2	- po 1000	2000	-
3	- - 500	1500	-
4	- - 300	1200	-
8	- - 250	2000	-
30	- - 120	3600	-
150	- 100	15,000	-
300	- 93	27,900	-
500 Losow.		63,200	Złt.

4. Klassa 35. Złt.

1 Los	- -	7000	Złt.
1	- -	3000	-
1	- -	2000	-
2	- po 1200 - -	2400	-
3	- - 1000 - -	3000	-
4	- - 800 - -	3200	-
8	- - 300 - -	2400	-
30	- - 150 - -	4500	-
50	- - 120 - -	6000	-
100	- 108 - -	10,800	-
300	- 100 - -	30,000	-
500 Losow		74,300	Złt.

5. Klassa 40. Złt.

1 Los	- -	60,000	Złt.
1	- - -	30,000	-
1	- - -	12,000	-
1	- - -	9000	-
3	- po 5000 -	15,000	-
4	- - 3000 -	12,000	-
6	- - 2000 -	12,000	-
8	- - 1200 -	9600	-
25	- - 1000 -	25,000	-
50	- - 400 -	20,000	-
100	- 200 -	20,000	-
300	- 150 -	45,000	-
5500	- 54 -	297,000	-
6000 Losow.		566,600	Złt.

BILANS

Dochod.

9000 Losow	1. Klassa a 8 Złt.	72,000	Złt.
8000	- 2. - a 12.	96,000	-
7000	- 3. - a 25.	175,000	-
6500	- 4. - a 35.	227,500	-
6000	- 5. - a 40.	240,000	-
Summa		810,500	Złt.

Rozchod.

1000 Losow w	1. Klassie	37,200	Złt.
1000	- 2. -	69,200	-
500	- 3. -	63,200	-
500	- 4. -	74,300	-
6000	- 5. -	566,600	-
9000 Losow wygrywa.		810,500	Złt.

Termina ciągnień powyżey wyrażonych 5. Klaſſ, są naſtępuiące: Ciągnienie 1. Klaſſy będzie dnia 20. Lipca, drugiey Klaſſy 20. Sierpnia, 3. Klaſſy 21. Września, 4. Klaſſy 19. Października, a rozpoczęcie 5. Klaſſy 19. Liſtopada r. b. Plany drukowane na Kantorze generalnym i u Kollektorów patentowanych gratis rozdaią się.

Kollektorowie zaś upoważnieni od Dyrekcyi do sprzedawania Losów są naſtępuiący.

W Warszawie. 1. Kantor generalny.
2. Kantor expedycyi Nofock.
3. Petiscus.
4. Ulrich.
5. Minasowicz.
6. Schlösiger.
7. Kosowski.
8. Winterſtein.
9. Fitzki.
10. Koch.
11. Zuberbier.
12. Liepschietz et Peysach.
13. Fischel Mozes.
W Krakowie. 1. Behm, Kaſſyer Poczty.
2. Kałużyński.
W Poznaniu. 1. Heyny na Poczcie.
W Lublinie. 1. Lederer.
W Radomiu. 1. Win. Grabowski.
W Zamościu. 1. Skibiński.
W Opatowie. 1. Silberberg.
W Dubience. 1. Hersz Perll.
W Siedlcach. 1. Zelinger.
W Łowiczu. 1. Bandke na Poczcie.
W Łęczycy. 1. Jonas Schiff.
W Kutnie. 1. Kahn et Silberberg.
W Częſtochowie Nowey bracia Klarenberg.
W Częſtoch. Starey Felix Kamiński.
W Piotrkowie. 1. Macieiewski.
W Rawie. 1. Netzki.
W Lesznie. 1. Lowenthal.
W Boianowie. 1. Wentzel na Poczcie.
W Rawiczu. 1. Zeidler na Poczcie.
W Międzyrzyczu. dep. Pozn. Golde.
W Kole. 1. Kiempiński.
W Bydgoszczy. 1. Abramowski.
W Płocku. 1. Kantor expedycyi Daniela Landau et Comp.
2. Kobyliński.
W Łomży. 1. Truskulaski na Poczcie.
W Maryampolu. 1. Mikulicz.
W Łosicach. 1. Chaim Rosen.
W Pułtusku. 1. Barnwaſſer,

Jeżeliby zaś kto ieszcze życzył sobie obiąć Kollektę Loteryi, winien ieſt zgłosić się franco do Dyrekcyi generalney Loteryi kraiowych, a o warunkach zawiadomiony zoſtanie.

W Warszawie dnia 18. Marca 1812.

Dyrekcya generalna Loteryi kraiowych.

Kochanowski.